

Slovensko Ljudsko Gledališče Celje

Klaus Eidam

OSTRŽKOVE DOGODIVŠČINE

Prosto po Collodiju in Bierbaumu = Prva slovenska uprizoritev

Prevajalec Ervin Fritz

Režiser Miha Golob

Dramaturg Krištof Dovjak

Scenografka Tatjana Kortnik

Kostumografka

Stanislava Vauda-Benčević

Lektor Simon Šerbinek

IGRAJO:

Ostržek
DAVID ČEH

Mojster Pepe
RENATO JENČEK

Polica
BRUNO BARANOVIČ

Profesor Hrošč
DAMJAN TRBOVC

Celje - skladišče
D-Per

97/2001/2002

5000028009.2

COBISS ©

OSREDNJA KNJ. CELJE

Doktor Šlaumajer
IGOR SANCIN

Lisica
MANCA OGOREVC

Mačka
TINA GORENJAK

Ognježer -
gledališki direktor
ALJOŠA KOVAČIČ

Krčmar
ALJOŠA KOVAČIČ

Vran -
sanitetni svetnik
IGOR ŽUŽEK

Skovir -
medicinski svetnik
BRUNO BARANOVIČ

Kmet Nolte
ALJOŠA KOVAČIČ

Dva tatova z lestvijo
BRUNO BARANOVIČ
IGOR ŽUŽEK

Spinifaks
DAMJAN TRBOVC

Premiera 15. 9. 2001

Vodja predstave Sava Subotič = Šepetalka Ernestina Djordjevič = Lučni mojster Rudolf Posinek = Tonski mojster Stanko Jost = Krojači Janja Sivka, Dragica Gorišek, Adi Založnik, Marija Žibert = Frizerki Maja Dušej, Marjana Samrak Odrski mojster Radovan Les = Rekviziter Drago Radaković = Garderoberki Amalija Baranović, Melita Trojar = Dežurni tehnike Marjan Turnšek = Tehnični vodja Miran Pilko

Se je rodil 24. novembra 1826 v Firencah, kjer je 26. oktobra 1890 tudi umrl. Delal je kot časnikar, bil je urednik pri gledališki cenzuri in na prefekturi. S slovitim mladinskim delom **Ostržek** je prekinil tradicijo moralistično-didaktične literature in ustvaril univerzalno podobo lutka-dečka. V **Ostržku** se prepleta pravljica z basnijo. Skupaj segata v območje satire, fantastičnega realizma in groteske. Verjetno je prav ta zmes različnih književnih sestavin tista formula, ki daje Collodijevemu **Ostržku** večno svežino. Collodi s tem delom ob socialnih poudarkih postavlja v ospredje predvsem življenje, v katerem se revščina srečuje z blagostanjem, naivnost s pretnostjo, poštenost z nepoštenostjo, neumnost s pametjo, zvedava nagajivost z dolgočasno utečenostjo vsakdana.

*[...] »Ostržek naj bo! To ime mu prinese srečo. Poznal sem vso družino Ostržkovih: očeta Ostržka, Ostržkovo mater in Ostržkove otroke, pa vsem se je dobro godilo; najbogatejši med njimi je beračil.«

Ko je dal svoji lutki ime, se je z vso vnemo lotil dela. Brž ji je izdelal lase, čelo in oči.

Mislite pa si njegovo začudenje, ko so se začele oči gibati in buljiti vanj. Ko je Pepe začutil poglede lesenih oči, mu je postalo kar tesno pri srcu. S karajočim glasom je rekel: »Grde oči, zakaj pa tako bolščite vame?«

Odgovora ni bilo.

Za očmi je prišel na vrsto nos. Komaj pa je bil narejen, že je začel rasti, dokler ni v nekaj trenutkih zrastel v gromozanski kljan, brez kraja in konca. Ubogi Pepe se je trdil in ga tesal in rezal, a bolj ko ga je rezal in krajšal, daljši je bil ta preklemski nos.

Ko je izrezljal nos, se je lotil ust.

Niso bila še docela izdelana, že so se mu jela mazati in rogati.

»Ne smeš se!« se je užaljeno jezil Pepe. Toda usta se niso zmenila zanj, ko da govori steni.

»Nehaj se rezati, ti pravim!« je kriknil s pretečim glasom.

Usta so se res nehala rezati, toda iz njih se je prikazal jezik v vsej svoji veličini.

Da bi se preveč ne zamotil, se je Pepe delal, kakor da tega sploh ne vidi, in se je zopet lotil dela. Izdelal je še brado, trup in roke.

Komaj so bile roke narejene, je Pepetu odletela lasulja z glave.

Pogledal je kvišku in kaj je videl? Videl

je svojo rumeno lasuljo v lutkinih rokah.

»Ostržek... Takoj mi vrni lasuljo!«

Ostržek pa mu lasulje ni vrnil, poveznil si jo je rajši sam na glavo, da se je kar dašil pod njo.

Ob tem dokazu nehvaležnosti je postal Pepe otožen in žalosten. Pogledal je Ostržka in mu dejal:

»Preklicani smrkavec! Niti narejen še nisi pošteno, pa že tako nehvaležno ravnaš z očetom. Grdo je to, otrok moj, grdo!«

In obrisal si je solzo.

Lutki so manjkale še noge.

A komaj jih je Pepe izdelal, že je dobil brco v nos.

»Zaslужil sem jo,« je rekel sam pri sebi.

»Saj bi bil moral to vnaprej vedeti. Zdaj je prepozno.«

Nato je vzel latko v roke in jo položil v sobi na tla, da bi shodila. Ostržek pa je imel nekam hrome noge in se ni znal premikati; zato ga je Pepe držal za roke in ga učil prestopati. Ko so se Ostržku roke nekoliko razmajale in razgibale, je začel kar sam hoditi in tekati po sobi. Naenkrat pa je smaknil skozi večna vrata, planil na cesto in se spustil v beg. Ubogi Pepe je tekel za njim in ga zaman skušal ajeti, kajti Ostržek, ta poniglavc, je dirjal kakor zajec in, kopitajoč z lesenimi nogami po cestnem tlaku, delal tak ropot, da bi dvajset gorjanskih coklarjev ne moglo delati večjega.

»Držite! Zgrabite ga!« je vpil Pepe.

Ko pa so ljudje na cesti opazili leseno latko, ki je dirjala kakor pravi dirkalni konj, so se ustavljali in kar zijali. Še misliti si ne morete kako so se rezali in krohotali. [...]

*Izbrani odlomek je iz drugega poglavja Collodijevega **Ostržka** v prevodu Alberta Široka. Izšlo pri Mladinski knjigi 1968, Ljubljana.

Slovensko ljudsko Gledališče Celje

Upravnik Borut Alujevič
Umetniški vodja Matija Logar
Dramaturg Kristof Dovjak
Lektor Simon Šerbinek
Vodja programa in propagande Jerneja Volfand
Tehnični vodja Miran Pilko
Svet SLG Celje:

Slavke Deržek, Ana Kolar, Mariana Kolenko,
Martin Korž, Aleksa Gajšek Kranjc, Miran Pilko,
Bojan Umek, Zvone Uroša, Jagoda Vajt (predsednica).

Strokovni svet:

Polde Bibič, Kristof Dovjak, Franci Križaj,
Anica Kumer (predsednica), Bojan Umek;

Gledališki trg 5, 3000 Celje, p. p. 49
Telefoni: centrala (03) 42 64 200
tajništvo (03) 42 64 202
propaganda (03) 42 64 214
faks (03) 42 64 220

e-mail: slg-celje@celje.si
<http://www2.arnes.si/~ceslg7/>

Gledališki list št. 2
Sezona 2001/2002

Predstavnika: Borut Alujevič, Matija Logar
Urednik Kristof Dovjak • Lektor Simon Šerbinek • Oblikovanje Triartes • Fotograf Damjan Švare • Naklada 3000 izvodov • Tisk Grafika Gracer